

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 9C/38/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7725201642
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Šarišský
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2025:7725201642.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce sudcom JUDr. Tomášom Šarišským v právnom spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, XXX XX D., adresa na doručovanie: E. X. XXXX XX, XXX XX D., právne zastúpená advokátkou Mgr. Miroslavou Pyšniakovou, so sídlom M. Gorkého č. 1, 071 01 Michalovce, proti žalovanému: F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, XXX XX D., v konaní o vylúčení z užívania rodinného domu, takto

rozhodol:

I. V y l u č u j e žalovaného F. B. narodeného XX.X.XXXX z užívania rodinného domu na ulici 1. mája 41, 073 01 v obci Sobrance, stojacom na parcele č. 874/2, súpisné číslo XXX, postaveného na parcele registra „C“, ktorý je zapísaný na LV č. XXX okres Sobrance, obec D., katastrálne územie D..

II. Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania proti žalovanému vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 30.4.2025 domáhala vylúčenia žalovaného zo spoločného obydlija z titulu obavy a strachu o svoj život a zdravie z dôvodu pokračujúceho psychického a fyzického násillia žalovaného voči jej osobe. Súčasne žiadala priznať nárok na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že tunajší súd dňa 13.3.2025 nariadil neodkladné opatrenie v konaní vedenom sp. zn. 7C/9/2025, v ktorom zakázal žalovanému vstup do rodinného domu na ulici 1. mája 41, 073 01 v obci Sobrance, stojacom na parcele č. 874/2, súpisné číslo XXX, postaveného na parcele registra „C“, ktorý je zapísaný na LV č. XXX okres Sobrance, obec D., katastrálne územie D. a zakázal žalovanému priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menej ako 50 m. Dôvodom vydania neodkladného opatrenia bolo to, že žalovaný jej vynadal a ťahal ju za vlasy a následne ju mal udrieť prázdnu sklenenou fľašou do oblasti tváre. Uviedla, že s manželom žila v spoločnej domácnosti 15 rokov, pričom manželstvo uzatvorili dňa 18.04.2013 a z manželstva pochádza syn G., ktorý má 7 o a dcéra D., ktorá má 13 rokov. Žalovaný žil s nimi v spoločnej domácnosti až do 28.02.2025, kedy bol príslušníkmi Policajného zboru vykázaný zo spoločného obydlija, nakoľko fyzicky napadol žalobkyňu a vulgárne jej nadával.

3. Uviedla že prvé roky manželstva boli v celku harmonické, no neskôr začala vnímať, že je neúctivý nielen voči jej osobe, ale aj voči deťom a rodine. Podľa jej tvrdenia sa opakovane stávalo, že keď začali z jeho strany ataky a psychické útoky na ňu a deti, tak sa na pár dní pobalila a išla preč z domu. Zdôraznila, že dcéra D. má na základe týchto denno denných zážitkov sebapoškodzovacie sklony.

4. Podľa názoru žalobkyne ide o dlhodobé psychické násillie, ponižovanie, osočovanie, vulgárne nadávky, kontrolu a poučovanie. Zdôraznila, že sa jej žalovaný mal pred asi 4 rokmi vyhrážať smrťou zastrelením. Žalovaný má byť podľa jej tvrdenia chorobne žiarlivý, z ktorého dôvodu vznikali opakovane hádky. Poukázala na vulgárny slovník žalovaného, ktorý mal maloletého syna nazývať „antikrist

malý“, „debil, kokot“. Žalobkyňu mal nazývať „kurva jebnutá, Boh by ce zabil, nasrac ci do rúk a dva týždne ce ku vode nepuštic“. Maloletú dcéru mal žalovaný označovať výrazmi „hlúpa, jebnutá, piča“ a iné.

5. Zdôraznila, že ide o dlhodobé násilie žalobcu, ktoré naberá na intenzite a rovnako sa stupňuje aj jeho agresivita, z ktorého dôvodu má dôvodnú obavu a strach o svoj život a zdravie. Uviedla, že má zato, že žalovaný bude aj naďalej vo vzťahu k nej pokračovať v násilnom konaní, a preto s ohľadom na jej život a zdravie, ako aj s ohľadom na život a zdravie maloletých detí je pre ňu nepredstaviteľné ďalšie spolužitie so žalovaným v predmetnom dome.

6. Žalovaný prevzal žalobu s prílohami dňa 19.6.2025.

7. Písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.6.2025 žalovaný uviedol, že so skutočnosťami uvedenými v žalobe nesúhlasí, nakoľko sú uvádzané nepravdivo, jednostranne a účelovo. Na doplnenie skutkového stavu doplnil, že je od r. 2018 uznaný za invalidného dôchodcu. Uznal, že medzi stranami sporu postupne dochádzalo k nezhodám, pričom žalobkyňa ho často urážala, ignorovala, ponižovala, vyčítala mu jeho zdravotný stav, nestarala sa o spoločnú domácnosť a nevenovala výchove detí náležitú pozornosť. Zdôraznil, že ju neponižoval, neosočoval a nedopúšťal sa psychického násillia. K tvrdeniu žalobkyne, že opakovane odchádzala z domu s deťmi uviedol, že k takejto situácii došlo len raz, a to pred asi 8 rokmi. K dcére uviedol, že je v pubertálnom veku, kedy je do seba uzavretá a je s ňou ťažká komunikácia, pričom žalobkyňa s ňou bola u psychológa, ktorý odporučil ísť ku psychiatrovi, avšak žalobkyňa už toto vyšetrenie s dcérou neabsolvovala. Uviedol, že nesúhlasí s tým, že sebapoškodzovacie sklony sú zapríčinené jeho osobou. K vulgarizmom uviedol, že nepoužíva vulgarizmy v takom rozsahu, ako uviedla žalobkyňa, pričom vulgarizmy používa aj žalobkyňa. K incidentu zo dňa 28.2.2025 uviedol, že večer spolu pili alkohol a po hádke chytil žalobkyňu za vlasy, na čo ho následne sotila a spadol na stôl. Podotkol, že išlo o nevhodné správanie z jeho strany, za čo sa žalobkyne ospravedlnil. Poukázal na rozhodnutie Okresného úradu Michalovce č. OU-MI-OVVS-2025/007454-007, z ktorého je zrejmé, že ju neudrel fľašou a jej zranenia si nevyžiadali práceneschopnosť.

8. Písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.7.2025 žalobkyňa uviedla, že ide o dlhodobé násilie žalovaného, ktoré naberá na intenzite, z ktorého dôvodu má dôvodnú obavu, že môže naozaj urobiť to, čím sa dlhodobo vyhrožuje, a to že ich zabije. K incidentu zo dňa 28.2.2025 dodala, že toho dňa úmyselne užil množstvo liekov s alkoholom, čo bolo príčinou jeho správania. Z uvedeného dôvodu uviedla, že trvá na podanej žalobe.

9. Písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.6.2025 žalovaný uviedol, že s tvrdeniami žalobkyne nesúhlasí, nakoľko sú nepravdivé. Dodal, že svoje deti má rád, chce s nimi tráviť čas. Zdôraznil, že žalobkyňa účelovo uvádza nepravdivé tvrdenia, len aby dosiahla vylúčenie z užívania domu.

10. Súd na pojednanie veci nariadil termín pojednávania na deň 15.10.2025.

Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že situácia medzi stranami je naozaj nepriaznivá, nakoľko žalovaný dlhodobo vyvolával konflikty a správa sa násilnícky nie len voči žalobkyne, ale aj voči maloletým deťom. Zdôraznila, že podľa jej názoru je žaloba dôvodná aj s poukazom na snahu vytvorenia pokojného prostredia, hlavne aj pokojného prostredia pre ich maloleté deti a upokojenia situácie medzi stranami sporu, v snahe predísť výraznejším konfliktom, pričom v jeho prítomnosti trpeli maloleté deti - staršia dcéra mala psychické problémy, kedy žalovaný deti verbálne napádal a bol agresívny. Uviedla, že po tom ako žalovaný upustil spoločnú domácnosť sa situácia zastabilizovala a staršia dcéra už nemá sebapoškodzovacie sklony, je už psychicky v pohode a v škole má lepší priemer, pričom školské výsledky sú oveľa lepšie.

Žalovaný uviedol, že uvedené skutkové tvrdenia sú nepravdivé, nakoľko nad ich dcérou nemá nikto kontrolu, nakoľko odkedy príde domov je zamknutá v izbe, až dokiaľ nejde ráno do školy.

Súd na pojednávaní vykonal výsluch žalobkyne, ktorá uviedla, že žalovaný bol opakovane vulgárny voči nej a maloletým deťom a keď bol doma, nebola tam dobrá atmosféra, pričom v prípade, že bol na niektorého z potomkov hrubý, tak na druhý deň si kúpil darčekmi ich lásku. Dodala, že sa jej a deťom

po požití alkoholu vyhrážal, že ich postrieľa. K incidentu zo dňa 28.2.2025 uviedla, že po požití alkoholu a liekov zobral fľašu, rozbehol sa za ňou, chytil ju za vlasy a 4x ju ovalil fľašou o hlavu s tým, že následne sa skúsila postaviť, nakoľko sedela na gauči a chcela ho odtiahnuť, načo on spadol na stolík a stále sa držal jej vlasov, pričom súčasne ju tlačil na zem. Pri tomto incidente boli prítomné aj maloleté deti, syn to videl a dcéra volala políciu. Následkom tohto konania mala opuch tváre, bolesti ucha, rozmazané videnie, pričom toho času nebolo zdravie prioritné, neriešila lekára a až po týždni vyhľadala ošetrovanie. Zdôraznila, že pri opakovaných hádkach boli prítomné aj maloleté deti, kedy na dennej báze vulgárne nadával jej, ale aj maloletým deťom, pričom po týchto hádkach minimálne 4x opustila spoločnú domácnosť, pričom sa jej opakovane vyhrážal zastrelením. Intenzitu hádok definovala tak, že boli na dennej úrovni, nakoľko žalovaný sa vie rýchlo sám vytočiť a následne vulgárne nadáva jej a ich deťom. K požívaniu alkoholických nápojov žalovaný uviedla, že ich požíva každý týždeň. Poukázala na extrémnu a nedôvodnú žiarlivosť u žalovaného, pričom má pocit, že ju aj po nariadení neodkladného opatrenia prenasleduje. Záverom dodala, že spolužitie so žalovaným je neznesiteľné a nevie si s ním predstaviť spoločné spolužitie.

Súd na pojednávaní vykonal výsluch žalovaného, ktorý uviedol, že v čase keď žili spolu so žalobkyňou tak nebolo denno denne popratané a uvarené, z čoho bol nervózny. Zdôraznil, že vulgárne nadávala aj ona pred deťmi. K liekom, ktoré užíva uviedol, že je ich pomerne veľa. K alkoholickým nápojom dodal, že ich užíva príležitostne a iba keď sa stretne s kamarátmi. K vulgárnym nadávkam vo vzťahu k deťom uviedol, že si spomína len na jednu situáciu, kedy vulgárne nadával synovi a vo vzťahu k manželke si nepamätá žiadnu situáciu, avšak nevylučuje, že taká situácia nenastala. K intenzite hádok uviedol, že boli tak raz za týždeň. K tvrdeniu žalobkyne, ktorá uviedla, že sa jej mal vyhrážať zastrelením uviedol, že si na to nepamätá. Dodal, že za daného stavu si už ani on nevie predstaviť spoločnú domácnosť s manželkou.

11. Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav:

12. Z uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 7C/9/2025 zo dňa 13.3.2025 je zrejmé, že súd nariadeným neodkladným opatrením zakázal žalovanému, aby vstupoval do rodinného domu na ulici 1. mája 41, 073 01 v obci Sobrance, stojacom na parcele č. 874/2, súpisné číslo XXX, postaveného na parcele registra „C“, ktorý je zapísaný na LV č. XXX okres Sobrance, obec D., katastrálne územie D. a súčasne zakázal žalovanému priblížiť sa k žalobkyňi na vzdialenosť menej ako 50 m. Predmetné neodkladné opatrenie súd nariadil z dôvodu, že žalobkyňa osvedčila, že ju žalovaný fyzicky napadol dňa 28.2.2025.

13. Z rozhodnutia Okresného úradu Michalovce č. OU-MI-OVVS-2025/007454-007 zo dňa 14.5.2025 je zrejmé, že žalovaný bol príslušným úradom uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 písm. e) zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil tak, že 28.2.2025 v čase okolo 22:45 hod. počas hádky so svojou manželkou jej vulgárne vynadal slovami „vyjabená“ a následne ju fyzicky napadol tým spôsobom, že ju chytil za vlasy a pritiahol k sebe bez spôsobenia zranenia, ktoré by si vyžiadalo práceneschopnosť, čím takto iný hrubým správaním voči blízkej osobe - manželke úmyselne narušil občianske spolunažívanie

14. Z výpisu listu vlastníctva č. XXX okres Sobrance, obec D., k.ú. D. je zrejmé, že strany sporu sú zapísané ako bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľností (rodinný dom a záhrada) evidovaných na predmetnom LV.

15. Súd takto zistený skutkový stav posúdil podľa nasledujúcich právnych predpisov:

16. Podľa ust. § 146 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

17. Zákon č. 526/2002 Z. z. účinný od 1. januára 2003 novelizoval predmetné ustanovenie doplnením nového odseku 2, ktorým chcel zákonodarca reagovať na problematiku domáceho násillia spočívajúceho ako vo fyzickom násillí, tak aj v bezprávnych vyhrážkach jedného z manželov. Jeden z manželov môže podať návrh na súd a žiadať, aby mal druhý manžel obmedzené užívacie právo k spoločnej veci alebo

aby ho súd dokonca z užívania tejto veci úplne vylúčil. Na tomto mieste je dôležité zdôrazniť, že ide len o zásah do užívacieho práva a manžel aj naďalej zostáva vlastníkom nehnuteľnosti. Zároveň platí, že takto je možné obmedziť užívanie len domu a bytu v bezpodielovom vlastníctve manželov. Súd môže k tomuto opatreniu pristúpiť už pri samotnej hrozbe násillia a samotného násillia alebo hrozby takýmto násillím, ktorého sa manžel dopustil na ktorejkoľvek blízkej osobe žijúcej v spoločnej domácnosti.

18. Súd pri rozhodovaní o tomto prostriedku právnej ochrany osôb, ktoré sú ohrozené násillím alebo sa už stali jeho obeťami, musí zisťovať aj intenzitu konania a vyhodnotiť, či dosiahla mieru, ktorá spôsobuje, že ďalšie spolužitie je neznesiteľné a takýto zásah do užívacieho práva vlastníka spoločnej veci je opodstatnený, ba až nevyhnutný. Súd pritom môže manžela z užívania spoločného domu alebo bytu úplne vylúčiť, alebo jeho právo obmedziť. Obmedzenie väčšinou prichádza do úvahy v situácii, že je možné manžela vylúčiť z užívania časti nehnuteľnosti a ochrániť aj osoby, ktoré sa takéhoto prostriedku domáhajú (napríklad ak je rodinný dom rozdelený na dve bytové jednotky so samostatnými vchodmi a pod.). Vo väčšine prípadov však súd na ochranu zúčastnených osôb bude musieť v záujme ochrany zúčastnených osôb druhého manžela úplne vylúčiť z užívacieho práva a ochrániť tým slabšiu stranu. Aj v tomto prípade však je možné poukázať na klauzulu rebus sic stantibus a ak sa zmenia pomery, je možné na návrh zmeniť alebo zrušiť rozhodnutie súdu.

19. Súd posúdil nárok žalobkyne, ako návrh na vylúčenie žalovaného z užívania rodinného domu v zmysle ust. § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

20. Súd konštatuje, že v čase rozhodnutia súdu manželstvo strán sporu nebolo právoplatne rozvedené, pričom konanie o rozvod manželstva sa viedlo na tunajšom súde pod sp. zn. 23P/80/2025, ako aj konanie o úpravu rodičovských práv a povinností, ktoré bolo vedené pod sp. zn. 23P/66/2025, čo bolo zistené z úradnej činnosti súdu lustráciou v súdnom registri.

21. V zmysle uvedeného mal súd za nesporné to, že strany sporu majú v BSM rodinný dom so záhradou, ktoré nehnuteľnosti sú evidované na LV č. XXX, okres D., obec D., G. D., čo bolo zrejme z verejných zdrojov – katastra nehnuteľností.

22. Súd mal za nesporné, že došlo k fyzickému konfliktu medzi stranami sporu dňa 28.2.2025, kedy žalovaný fyzicky napadol žalobkyňu, za čo bol následne priestupkovo riešený. Uvedené je zrejme z rozhodnutia Okresného úradu Michalovce č. OU-MI-OVVS-2025/007454-007 zo dňa 14.5.2025, a ktorú skutočnosť žalovaný v priebehu konania ani nepoprel.

23. Súd mal taktiež za nesporné, že v dôsledku vyššie uvedeného konania žalovaného podala žalobkyňa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorému návrhu tunajší súd vyhovel a nariadil neodkladné opatrenie pod sp. zn. 7C/9/2015 dňa 13.3.2025, ktorým zakázal žalovanému vstup do predmetného rodinného domu a taktiež zakázal žalovanému priblížiť sa k žalobkyňi na vzdialenosť menej ako 50m.

24. Sporná pre súd v konaní ostala miera a intenzita fyzického a psychického násillia vyvíjaného žalovaným na žalobkyňu a ich maloleté deti.

25. Súd konštatuje, že úlohou súdu v prejednávanej veci bolo posúdiť intenzitu konania a vyhodnotiť, či dosiahla mieru, ktorá spôsobuje, že ďalšie spolužitie je neznesiteľné a takýto zásah do užívacieho práva žalovaného ako vlastníka spoločnej veci je opodstatnený, ba až nevyhnutný.

26. Súd posúdil návrh žalobkyne ako návrh v zmysle ust. § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

27. Citované ustanovenie § 146 ods. 2 OZ upravuje osobitný dôvod obmedzenia užívacieho práva manžela k domu alebo bytu v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Účelom právnej úpravy je ochrana oprávnených záujmov manžela a blízkych osôb (§ 116 OZ), ktoré bývajú v spoločnom dome alebo byte s druhým manželom, pred násillným správaním tohto manžela, a to obmedzením užívacieho

práva manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne úplným vylúčením manžela z užívania spoločnej veci. Obmedzenie, resp. vylúčenie užívateľského oprávnenia manžela predstavuje závažný zásah do jeho vlastníckeho práva. Ide o výnimočný zásah do práv spoluvlastníka, ktoré mu vyplývajú z ustanovení § 123 a 144 OZ v záujme ochrany práva na život a zdravie blízkych osôb.

28. Na tomto mieste je dôležité zdôrazniť, že ide len o zásah do užívacieho práva a manžel aj naďalej zostáva vlastníkom nehnuteľnosti. Zároveň platí, že takto je možné obmedziť užívanie len domu a bytu v bezpodielovom vlastníctve manželov. Súd môže k tomuto opatreniu pristúpiť už pri samotnej hrozbe násillia a samotného násillia alebo hrozby takýmto násillím, ktorého sa manžel dopustil na ktorejkoľvek blízkej osobe žijúcej v spoločnej domácnosti.

Súd po zistení skutkového stavu má zato, že žaloba je dôvodná.

29. Podmienkou aplikácie ust. § 146 ods. 2 občianskeho zákonníka je preukázanie nasledujúcich skutočností:

1. Bezpodielový spoluvlastnícky vzťah manželov k domu, resp. bytu
2. Spolužitie osôb, medzi ktorými dochádza k hrozbe domáceho násillia v dome alebo v byte.
3. Fyzické alebo psychické násillie voči druhému manželovi alebo blízkej osobe (§ 116 OZ), prípadne existencia hrozby takéhoto násillia.
4. Realizácia násillia, resp. jej hrozby vo vzťahu k manželovi alebo blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom byte, nachádzajúcom sa v bezpodielovom spoluvlastníctve.
5. Neznositelnosť ďalšieho spolužitia.

30. Splnenie týchto zákonných podmienok bolo v konaní bez akýchkoľvek pochybností preukázané žalobkyňou, ktorá sa domáhala súdnej ochrany, a to na základe vyjadrenia strán sporu, ich výsluchom a priloženým neodkladným opatrením sp. zn. 7C/9/2025.

31. Žalobkyňa v konaní preukázala agresívne správanie žalobcu voči nej, teda ohrozenie jej telesnej a duševnej integrity, a to predovšetkým s poukazom na to, že v konaní bolo nesporné, že došlo k fyzickému násilliu, čo nerozporoval ani žalovaný a čo bolo zrejmé z rozhodnutia Okresného úradu Michalovce č. OU-MI-OVVS-2025/007454-007, ako aj z neodkladného opatrenia tunajšieho súdu sp. zn. 7C/9/2015 zo dňa 13.3.2025, kedy žalovaný užil lieky s alkoholom, po ktorých fyzicky napadol manželku, čiže žalobkyňu. Žalovaný k okolnosti fyzického útoku na žalobkyňu sa snažil zľahčiť pozitívmi liekov a alkoholu, čo pre súd bolo neakceptovateľné, nakoľko túto kombináciu liekov a alkoholu užil vedome. Uvedené v priebehu sporu nerozporoval ani žalovaný. V neposlednom rade súd poukazuje na vyjadrenie žalobkyne, kde uviedla, že už pred 4 rokmi sa jej žalovaný vyhrážal zastrelením, pričom žalovaný taktiež potvrdil, že došlo k incidentu po ktorom odišla s deťmi zo spoločnej domácnosti. Žalobkyňa dokonca tvrdila, že k odchodu zo spoločnej domácnosti došlo vo viacerých prípadoch. Súd taktiež prihliadol pri rozhodovaní na to, že účastníkmi fyzického útoku žalobcu na žalovanú boli aj ich maloleté deti, kedy dokonca ich maloletá dcéra zavolała na jej otca – žalovaného policíu. Súd odpovedi žalovaného na otázku súdu, či povedal, že sa mal žalobkyňu vyhrážať zastrelením, kedy uviedol, že si na to nepamätá neuveril, a považoval túto odpoveď za účelovú. Súd súčasne prihliadol na tvrdenia žalobkyne, že od kedy bol žalovaný vykázaný zo spoločného bydliska, tak sa situácia medzi ňou a deťmi zastabilizovala, pričom neprihliadol na negatívne stanovisko žalovaného, nakoľko ten sa po vykázaní zo spoločného obydľia v rodinnom dome nenachádza a nepozná tak aktuálne pomery. V neposlednom rade súd poukazuje na požívanie alkoholických nápojov žalovaným, kedy žalobkyňa uviedla, že to je na týždennej báze, čo v konečnom dôsledku žalovaný nevyvrátil, nakoľko uviedol, že to je len keď sa stretne s priateľmi, čo však je podstatné pre konanie je to, že žalovaný, ako uviedla žalobkyňa, je po požití alkoholických nápojov vulgárny a násilnícky voči nej a deťom. Súd však musí konštatovať, že sa žalovaný v priebehu konania ani raz nevyjadril, že tieto alkoholické nápoje obmedzí, načo taktiež prihliadol pri rozhodovaní. V neposlednom rade je potrebné poukázať na tvrdenia žalobkyne, na základe ktorých mal pravidelne a sústavne vulgárne nadávať aj maloletým deťom, na čo žalovaný reagoval tak, že si spomína len na jednu situáciu, avšak nevyklučuje, že sa ďalšie také situácie nestali. Súd tak mal zato, že neboli popreté taktiež skutkové tvrdenia žalobkyne týkajúce sa nadávok žalovaného smerom ku deťom a nej a pokiaľ tieto skutkové tvrdenia neboli popreté súd ich považoval za nesporné. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 30.6.2025 potvrdil to, že v domácnosti vulgárne nadáva. Na základe výsluchov oboch strán sporu sa súd stotožnil s názorom žalobkyne, že ide o sústavné vulgárne nadávky žalovaného na maloleté deti a neuveril tak žalovanému, že si spomína len na jeden konkrétny incident.

Uvedené vulgárne správanie žalovaného voči maloletým deťom možno podľa názoru súdu hodnotiť ako obzvlášť znepokojivé. Všetky vyššie uvedené skutočnosti vytvárajú ucelený obraz o správaní sa žalovaného a svedčia o tom, že ide o konanie, ktoré je sústavné a dlhodobé, kedy sa jedná o dlhodobé systematické psychické násilie, ktoré vyeskalovalo fyzickým násilím žalovaného voči žalobkyni. Súčasne súd poukazuje na skutočnosť, že aj verbálne násilie je druhom psychického násillia. Súd má zato, že takéto správanie žalovaného, či už verbálne voči deťom a verbálne podporené fyzickým násilím voči manželke, ako žene je neakceptovateľné.

32. Násilie možno vo všeobecnosti definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily, alebo moci, buď len pravdepodobne ohrozené, alebo skutočne proti osobe, alebo proti určitej skupine, alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok, alebo má vysokú pravdepodobnosť následku poranenia, smrť, psychickú škodu a pod. Násilie znamená najčastejšie označenie jednorazového fyzického aktu, resp. postupu, pri ktorom človek spôsobuje ujmu druhému človeku. Iná charakteristika násillia hovorí o akýchkoľvek aktoch, vrátane zanedbávania, ktoré ovplyvňujú život, fyzickú a psychickú integritu, alebo slobodu jednotlivca, alebo poškodzujú rozvoj jeho osobnosti. Pojem násillia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný. Deklarácia o odstránení násillia páchaného na ženách, schválená Valným zhromaždením OSN v roku 1993 ho označuje ako akýkoľvek násilný čin, ktorý vedie, alebo by mohol viesť k fyzickej, sexuálnej, alebo psychickej ujme, alebo zraneniu, vrátane vyhrážania sa takýmito činmi, zastrásovania, alebo svojvoľného obmedzovania slobody, a to vo verejnom či súkromnom živote. Preto v súvislosti s domácim násilím je mimoriadne dôležité minimalizovať kontakt násilníka s obeťou, keďže najvhodnejší priestor má násilník v domácom prostredí obete (Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/577/2013).

33. Následne súd pristúpil k hodnoteniu dokazovania a prijatiu, záveru či sú naplnené hmotnoprávne podmienky ust. § 146 ods. 2 OZ, na vyhovenie žalobe.

34. Súd sa po vykonanom dokazovaní výsluchom strán sporu stotožnil s tým, že ide o dlhodobé psychické násilie, podložené tým, že došlo k fyzickému útoku žalovaného na žalobkyňu, z ktorého dôvodu toto jednak psychické, ale aj fyzické násilie v spoločnej domácnosti podľa názoru súdu nie je udržateľné a môže viesť ešte k väčšej eskalácii konfliktu a napätia medzi stranami sporu. V zmysle uvedeného má súd zato, že správanie žalovaného síce najskôr nevykazuje znaky trestného činu, ide však o konanie sústavné, dlhodobé a takej závažnej intenzity, že to odôvodňuje zásah do vlastníckeho práva.

35. Súd má zato, že podľa zistených skutočností nemožno vylúčiť že do budúcnosti sa podobná situácia nemôže zopakovať, a teda podľa názoru súdu, existuje stále reálna hrozba fyzického násillia, ako aj psychického násillia žalovaného voči žalobkyni.

36. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd nepovažuje za vhodné a účelné, aby strany sporu užívali spoločne nehnuteľnosť, a to predovšetkým s poukazom na intenzitu nevhodného správania žalovaného k žalobkyni a deťom, ktoré možno charakterizovať ako dlhodobé a sústavné psychické násilie, ktoré vyeskalovalo aj vo forme fyzického útoku na žalobkyňu, čo má za následok vyhrotené vzťahy medzi nimi, ale aj preto, že to nie je v žiadnom prípade v záujme maloletých detí, vzhľadom na správanie žalovaného k nim a manželke.

37. Fyzické a psychické násilie v minulosti a ich hrozba do budúcnosti je zrejma z vyjadrenia žalobkyne, jej výsluchu ako aj z predloženého uznesenia, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie (sp. zn. 7C/9/2025). Podľa názoru súdu situáciu robí ešte horšou tá skutočnosť, že v rodinnom dome bývajú zároveň aj maloleté deti, ktorých zdravý fyzický a duševný vývin sú agresívnym správaním žalovaného vážne ohrozené. Súd musí brať na zreteľ obe prítomné maloleté deti, pričom musí zohľadniť ich ochranu, oproti ktorej sa zásah do užívacieho práva žalovaného javí prinajmenšom ako adekvátne proporcionálny, ak nie až zanedbateľný. V neposlednom rade aj vo vzťahu k žalobkyni je možné konštatovať, že sa spoluzítie so žalovaným stalo neznesiteľným vzhľadom na vyššie uvedené správanie sa žalovaného.

38. Vylúčenie spoluvlastníka z užívania spoločnej veci je krajným, výnimočným riešením, pretože ide o pomerne veľký zásah do jeho práv. Právo však musí chrániť slabšiu stranu a aj za cenu zásahu do vlastníckeho práva je nevyhnutné riešiť právne situácie tak, aby subjekt práv, ktorý zasahuje do práva druhého subjektu na pokojný a zdravý život, na ochranu zdravého vývoja detí, bol obmedzený alebo

úplne vylúčený aj z takých práv, aké mu ako spoluvlastníkovi vyplývajú z ustanovení § 123 a 144 OZ. Ustanovenie § 146 ods. 2 OZ možno aplikovať aj v prípade existujúceho násillia alebo jeho hrozby v čase, keď bezpodielového spoluvlastníctvo síce zaniklo, ale ešte nedošlo k jeho vyporiadaniu, prípadne sa neuplatnila domnienka ustanovenia podľa § 149 ods. 4 OZ.“ (Rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 19 Co 263/2005).

39. Súd zohľadnil proporcionalitu rozhodnutia, pričom prihliadol nielen na skutočnosti uplatnené žalobkyňou v prospech uplatneného nároku, ale zohľadnil aj skutočnosti svedčiacie v prospech žalovaného. Je potrebné konštatovať, že strata obydllia je najextrémnejšou formou zásahu do práva na rešpektovanie obydllia, súd preto posudzoval stret dvoch práv, a to na jednej strane právo žalobkyne na ochranu života a zdravia, a na druhej strane právo žalovaného na obydllie a súkromie. Súd osobitne prihliadol na skutočnosť, že tento má zabezpečené alternatívne bývanie, kde sa aj t. č. nachádza. Súd tiež zohľadnil rozsah vlastníckeho práva žalovaného k predmetnej nehnuteľnosti. Za situácie, kedy žalovaný disponuje vhodným vlastným bývaním, a zároveň za situácie, že správanie žalovaného spôsobuje u žalobkyne odôvodnenú obavu o jej život a zdravie, pričom nevhodné správanie žalovaného sa aj preukázateľne negatívne prejavuje na deťoch, mal súd za to, že je potrebné priznať ochranu dotknutých práv žalobkyne na úkor dotknutých práv žalovaného. Na uvedenom závere súdu nič nemení ani skutočnosť, že voči žalovanému nebola vyvodená trestnoprávna zodpovednosť, ale iba priestupková. Skutočnosť, že vo vzťahu ku konkrétnemu skutku nebola voči žalovanému vyvodená trestnoprávna zodpovednosť nespochybňuje záver súdu o agresívnom správaní žalovaného, ktoré vplynulo z vykonaného dokazovania.

40. Súd preto dospel k záveru, že ďalší kontakt a strety žalobkyne so žalovaným v ich spoločnom obydllí, by bol neznesiteľný, vyvolávajúci enormný psychický tlak na žalobkyňu a ich deti, preto súd považuje za vhodné a účelné vykázať žalovaného z užívania rodinného domu a pozemkov k nemu príľahlým. Stav a stupeň narušenia vzťahov medzi zúčastnenými osobami odôvodňuje takéto obmedzenie vlastníckeho práva žalovaného, z dôvodu ochrany zdravia žalobkyne a zároveň aj detí, ktorým je potrebné poskytnúť v čo najväčšej miere pokojné spolužitie s matkou.

41. Súd záverom uvádza, že skutočnosti uvádzané žalovaným vo vzťahu k obstarávaniu vecí spoločnej domácnosti ich financovanie, alebo obhospodarovanie, ako aj finančnú situáciu strán sporu sú v prebiehajúcom spore právne bezvýznamné pre posúdenie prejednávaneho nároku žalobkyne. Súčasne skutočnosti týkajúce sa ich spoločných detí, čo sa týka styku so žalovaným, sú pre posúdenie nároku v prejednávanej veci irelevantné, nakoľko otázka práv a povinností k maloletým deťom bude vyriešená v rodinnoprávnom konaní, t. j. v konaní o rozvod, ktoré je spojené s konaním o úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom.

42. Súd prvej inštancie tak svoje rozhodnutie založil na tom, že intenzita psychického násillia spojeného s fyzickým násillím vo vzťahu žalovaného k žalobkyňu a ich deťom v spoločnom rodinnom dome, je v takom rozsahu a intenzite, že ďalšie spolužitie v spoločnej domácnosti podľa názoru súdu je neprijateľné. V zmysle uvedeného sa ďalšie spolužitie strán sporu v spoločnej domácnosti stalo neznesiteľným, z ktorého dôvodu súd rozhodol o úplnom vylúčení žalovaného z užívania rodinného domu a to z dôvodu ochrany slabšej strany, t. j. manželky a maloletých detí.

43. Z hľadiska právnej istoty žalovaného je potrebné uviesť, že tento vylúčením z užívania predmetného rodinného domu nestráca vlastnícke právo ako také. Obmedzuje sa iba jedna jeho zložka, ktorým je užívanie vecí, avšak žalovaný je naďalej bezpodielovým spoluvlastníkom predmetného rodinného domu a to až do zániku tohto spoluvlastníctva a jeho vyporiadania dohodnutým resp. zákonným spôsobom. Postavenie žalovaného ako vlastníka sa teda vylúčením z užívania predmetného bytu oslabuje, avšak nezaniká a naďalej trvá.

44. Súd súčasne poukazuje, že aj v tomto prípade však je možné poukázať na klauzulu rebus sic stantibus a ak sa zmenia pomery, je možné na návrh zmeniť alebo zrušiť rozhodnutie súdu. O obnovenie užívacieho práva môže opätovne rozhodnúť súd na návrhy osoby, ktorej bolo toto právo vylúčené v prípade, ak dôjde k zmene pomerov v porovnaní so stavom v čase rozhodovania súdu o vylúčení. Záverom súd konštatuje, že rozhodnutie súdu nie je viazané na poskytnutie bytovej náhrady.

45. Vzhľadom na vyššie uvedené súd vyhovel žalobe v celom rozsahu a v zmysle § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčil žalovaného z užívania predmetného rodinného domu vrátane jeho príslušenstva a spoločných priestorov.

46. Súd tak má zato, že dostatočne jasne a zreteľne vysvetlil, prečo žalobe vyhovel.

47. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala.

49. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení o trovách konania bola žalobkyňa v konaní plne úspešná, a preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému vo výške 100 %.

51. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v dvoch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (ust. § 362 ods. 1 a 2 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (ust. § 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (ust. § 365 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (ust. § 366 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.